

Η θαλάσσια ακτογραμμή στην περιοχή της Αν. Μακεδονίας την εποχή της μέγιστης εξόπλωσης των παγετούνων (κατό Κ. Περισσοράτη και Δ. Μητρόπουλο).

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΟΛΙΘΙΚΗΣ ΚΑΤΟΙΚΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Γεωργία Κουρτέση-Φιλιππάκη

Αρχαιολόγος-Προϊστοριολόγος

Δρ του Πανεπιστημίου των Παρισίων (Paris I - Sorbonne)

Η προσεκτική παραπήρηση του χάρτη της παλαιολιθικής Ελλάδας, έτσι όπως είχε διαμορφωθεί στα τέλη της δεκαετίας του '80, μας οδήγησε στη διαπίστωση ότι ο βορειοελλαδικός χώρος, από τις ανατολικές παρυφές της Πίνδου έως τον Έβρο, ήταν terra incognita, παρόλο που οι ενδείξεις παλαιολιθικής κατοικησης στην ίδια την περιοχή και στις γειτονικές χώρες δεν απουσιάζαν. Έτσι, αποφασίστηκε η δρομολόγηση ενός προγράμματος διερεύνησης της παλαιολιθικής κατοικησης στην Ανατολική Μακεδονία, περιοχή η οποία, παρά τον πλούτο των ευρημάτων της Νεολιθικής και της Εποχής του Χαλκού, δεν είχε ακόμα προσφέρει ενδείξεις για ανθρώπινη παρουσία στα παλαιολιθικά χρόνια¹.

Η προβληματική και η οργάνωση της έρευνας

Στόχος του προγράμματος είναι να ρίξει φως στην απώτερη προϊστορία του βορειοελλαδικού χώρου, συμβάλλοντας παράλληλα στην ευρύτερη προβληματική της έρευνας της Παλαιοιλιμπικής εποχής.

Η επιλογή της περιοχής της Ανατολικής Μακεδονίας οφείλεται κατά κύριο λόγο στη στρατηγική της θέσης-περάσματος από την Εγγύς Ανατολή στην Ευρωπαϊκή ήπειρο. Η έρευνα εκεί είναι ικανή να συμβάλει στην επίλυση δύο συγκεκριμένων προβλημάτων της παγκόσμιας προϊστορίας:

Το πρώτο συνδέεται με την εποίκηση της Ευρωπαϊκής ηπείρου από τον *Homo erectus*. Είναι γνωστό ότι, γύρω στα 1 εκ. χρόνια πριν, ο *Homo erectus*, εγκαταλείποντας την Αφρικανική ήπειρο, πέρασε στην Ευρώπη μέσα από δύο πιθανούς δρόμους: τα στενά του Γιβραλτάρ ή την Εγγύς Ανατολή και τη Βαλκανική. Τα αρχαιολογικά κατάλοιπα που μαρτυρούν για την παρουσία του *Homo erectus* στη Βαλκανική είναι ελάχιστα για να μπορέσουμε να διαμορφώσουμε μια σαφή εικόνα της δραστηριότητάς του στην περιοχή.

Το δεύτερο αφορά τη μετάβαση από τη Μέση στην "Υστερή Παλαιοιλιμπική" και συγκεκριμένα την εξάπλωση στην Ευρώπη του *Homo sapiens sapiens*, για τον οποίο γνωρίζουμε ότι έζησε γύρω στα 70.000 χρόνια στην Εγγύς Ανατολή και εμφανίστηκε στη νότια Βαλκανική κατά την 43η χιλιετία. Τα στοιχεία αυτά προέρχονται από δύο βουλγαρικές θεσεις: τα σπήλαια Μπατσού Κύρο και Τεμινάτη Ντούπτικα, στα οποία η αρχή της "Υστερή Παλαιοιλιμπικής τοποθετήθηκε σ' αυτήν τη χρονολογία.

Άλλοι λόγοι που μας οδήγησαν στην επιλογή αυτής της περιοχής είναι το ποικιλομορφο γεωμορφολογικό της τοπίο, το ανάλυτο και η ελάχιστη ανθρώπινη επέμβαση σ' ένα χώρο όπου η πυκνή βλάστηση στις ημιορεινές και ορεινές περιοχές συγκρατεί το έδαφος και, παρεμποδίζοντας τη διάβρωση, εξασφαλίζει τις καλύτερες συνθήκες για διατήρηση των παλαιοιλιμπικών θέσεων, δυσκολεύοντας όμως παράλληλα την πρόσβαση σε οριμένες περιοχές.

Ο άμεσος στόχος των δύο πρώτων ερευνητικών περιόδων, 1989 και 1990, που αποτέλεσαν και την προκαταρκτική φάση του προγράμματος, ήταν η διερεύνηση των συνθηκών παλαιοιλιμπικής κατοικήσης στην περιοχή, όπως:

α. Παρουσία καταλληλών θέσεων για κατοίκηση (σπήλαια, βραχοκεπιών και υπαίθριων θέσεων σε υψώματα ή συμβολές ποταμών) με διατηρητέμενες επιχωμάτιες.

Γενικευμένος γεωλογικός χάρτης της περιοχής (κατό Δ. Δημόδη και Σ. Ζάχο).

οι παρακάτω περιοχές, έτσι όπως ορίστηκαν ως γεωμορφολογικές ενότητες κατά το στάδιο της προεργασίας: δηλαδή η κοιλάδων του Κρουσσόβητη, παραπόταμου του Στρυμόνα, μεταξύ Σιδηροκάστρου και Αχλαδοχωρίου, η ιερηπαγενής λεκάνη του Βώλακα, μεγάλο μέρος της κοιλάδας του Νέστου, ίδιατερα οι χώροι της συμβολής με τον Δοσπάτη, το Βαθύρεμα και το Αρκουδορέμα, και το ορεινό τμήμα της μάζας της Ροδόπης, που ορίζεται από τον Νέστο και τα ελληνοβουλγαρικά σύνορα.

Κατά τη δεύτερη περιόδο πεδίου (Ιούλιος 1990) η έρευνα επικεντρώθηκε στο βορειοανατολικό τμήμα του νομού της Δράμας και συγκεκριμένα στην περιοχή Αρκουδορέματος.

Τα πρώτα αποτελέσματα της έρευνας

Πολύ λίγα είναι τα στοιχεία που διαθέτουμε για την αναπαράσταση του περιβάλλοντος κατά τη διάρκεια του Πλειστόκαινου στην περιοχή.

Παγετώδεις μορφές που αποδίδονται στο Βούριο εντοπίστηκαν και μελετήθηκαν στο Μενοίκιο -σημερινό υψόμετρο 1963 μ.-, όπου καθορίστηκε το κατώτερο όριο αιωνίων χιόνων στα 1450 μ., στην περιοχή Πλάγια.

Παράλληλα, τομή που έγινε στα Τενάγη Φλύπιων, στην πεδιάδα της Δράμας, και παλαιονολογική ανάλυση του ζηματος μας δίνουν μια γενική εικόνα του κλίματος και της κατανομής της παλαιοπανίδας. Διαπιστώθηκε έτσι ότι στη διάρκεια της ίδιας παγετώδους περιόδου επικρατούσε στην περιοχή ψυχρό κλίμα και θαλερή βλάσπηση.

Από γεωλογική άποψη ο χώρος της Ανατολικής Μακεδονίας αποτελεί μια ενότητα: το κεντρικό

τημήμα της Δυτ. Ροδόπης, και δομείται από πλούσια ποικιλία πετρωμάτων². Πρόκειται κατά μεγάλο μέρος για μεταμορφωμένα πετρώματα, σπάσι γεύεστοις, αμφιβολίτες, μαρμάρα. Τα μάρμαρα επιπτέρουν τη δημιουργία καρστικών κοιλοτήτων που χρηματεύουν ως χώροι κατοικήσης στον παλαιολιθικό άνθρωπο. Στους ορείνους όγκους του όρους Φαλακρού και της Λεκάνης καβών και στην περιοχή Ποταμών, Σκαλώτης και Πρασινάδας εντοπίστηκαν απήλαια και βραχοσκεπές. Ακολούθουν τα πλουσιών πετρώματα, που είναι κυρίως γραναδίριτες και αποτελούν το μεγαλύτερο τμήμα του ορείνου όγκου της Ροδόπης, βόρεια του Νέστου. Οι γραναδίριτες περιέχουν φλέβες απόρια συμπαγή χαλαζία, που χρηματοποιήθηκαν συχνά για την κατασκευή λίθινων πλεκτημένων εργαλείων. Τα φαιστειακά πετρώματα είναι κυρίως ρυθλίθιοι και γιγαντίβριτες και απαντούν στην περιοχή του Αρκουδόρεματος. Το ενδιαφέρον τους έγκειται στο γεγονός ότι περιέχουν σε φλέβες πυριτικά πετρώματα, όπως απόλιος-χαλκόθρινος, που προτιμήθηκαν για την κατασκευή των εργαλειών συνόνων της ΒΕ, όπως μας πληροφορούν στοιχεία από βουλγαρικές θέσεις. Τέλος, τα ιηματογενή πετρώματα του Τριτογενούς-Νεογενούς και του Τετραγενούς, όπως κροκαλόπαγη, άργιλοι, άμμοι, χάλκες, σχήματιζουν λυμαίνες και ποτάμιες αποθέσεις που διατηρούνται σήμερα με τη μορφή αναβαθμιδών και αποτελούν εν δυνάμει αρχαιολογικές θέσεις.

Σε γενικές γραμμές η μελέτη των δειγμάτων του λιθολογικού υλικού που περισυλλέχθηκε σε πολλά σημεία της περιοχής έδειξε ότι οι χαλαζίες αφθονούν στο βορειοδυτικό τμήμα της Ανατολικής Μακεδονίας, ενώ όσο προχωρούμε προς τα ανατολικά ανένταντο στα πυριτικά φαιστειακά πετρώματα σε πρωταρχική μορφή. Η γεωμορφολογική μελέτη που πραγματοποιήθηκε στο τμήμα της Ροδόπης που βρίσκεται βόρεια του Νέστου³ οδήγησε στη διαπιστώση ότι υπάρχουν αναβαθμίδες στον Νέστο και στους κύριους παραποτάμους του, η ηλικία των οποίων είναι μάλλον αυτή του Ανώτερου Πλειστοκανίου. Η διάβρωση επίπεδη φαίνεται να είναι πολύ έντονη στην περιοχή. Σχηματίζονται οξειδωμένες κοιλάδες με ισχυρή κλίση των πλευρών. Εξάλου η φύση των πετρώματων επιτρέπει τη δημιουργία ενώσεων πετρανικού μανδύα αποσθρωσης που διαβρώνεται και μεταφέρεται εύκολα από τα ρέματα. Ετσι υπάρχει ταχεία μεταβολή του αναγλύφου, που δεν επιτρέπει τη διαπιρήση εδάφους στις κλιτίες και που εξαφάνισε εδώ οποιαδήποτε ίχνη πιθανής ανθρωπίνης εγκατάστασης. Τέλος, σε ύψουμέτρο 1000 έως 1200 μ. και 1400 έως 1600 μ. δημιουργούνται επιφανειακές επιπέδωσης με ήπιο ανάγλυφο και επίχωση 0,50 έως 3 μ. Τόσο ο ποτάμιες αναβαθμίδες όσο και τα υπολείμματα των επιφανειών επιπέδωσης αποτελούν εν δυνάμει παλαιολιθικές θέσεις.

Σε πολλές από τις θέσεις που ηρθαν στο φως με την έρευνα του 1989 και του 1990 περισυλλέχθηκαν λίθινα πλεκτημένα εργαλειά σύνολα. Ο επιφανειακός χαρακτήρας της έρευνας δεν έδωσε τη δινατότατη κάποιας σοβαρής χρονολογικής απόδοσης των θέσεων και του υλικού. Ωστόσο τα τεχνομορφολογικά χαρακτηριστικά

των εργαλειών αυτών συνόλων, σε συνδυασμό με την απουσία κεραμικής, αποτελούν ενθαρρυντικό στοιχείο για την απόδοσή τους στην Παλαιολιθική εποχή. Οι θέσεις αυτές εντοπίστηκαν στο λεκανοπέδιο του Βάλακα, στους βορινούς πρόποδες του Κερδύλιου δρόμου και στην περιοχή του Αρκουδόρεματος. Τα αρχαιολογικά στοιχεία που περισυλλέχθηκαν κατά την έρευνα είναι υπό επεξεργασία.

Τέλος, σε πολλές θέσεις περισυλλέχθηκε οστέινο υλικό, το οποίο, αν και περιορισμένο ποσοτικά, αντιπροσωπεύει ένα ευρύ φάσμα πανίδας που καλύπτει τα προϊστορικά και τα νεότερα χρόνια⁴.

Τα πρώτα αποτελέσματα του προγράμματος διερεύνησης του χώρου της Ανατολικής Μακεδονίας με στόχο την περισυλλογή ενδιέξεων ανθρώπινης καταίκησης κατά την Παλαιολιθική εποχή ήταν θετικά. Δεν αρκούν όμως για να σχηματίσουμε εμπειριστικών εικόνα αυτής της καταίκησης, εικόνα η οποία μόνο μέσα από τη συνέχιση της έρευνας και την πλήρη επεξεργασία του αρχαιολογικού υλικού μπορεί να ολοκληρωθεί.

Σημειώσεις

1. Η έρευνα με αδεια της Διεύθυνσης Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων του υπουργείου Πολιτισμού και χώρη στην υποστήριξη της εφόρου αρχαιοτήτων Χαουκάουλη-Χαυκάουλη, η οποία έδειξε στη διάθεση την ομάδα των Κανονικών Φιλίππων, την ομάδα της Βορειοδυτικής Εργασίας και την ομάδα εργαστηρίου θεραπευτικής χαροπλαστικής υψηλών ζωγραφικών έργων. Τα δύο πρώτα εργαστηριακά περιόδους 1989-1990 δεν θα είχαν πραγματοποιηθεί χωρίς την οικονομική ενίσχυση του Ινστιτούτου Γεωλογίκων και Μεταλλευτικών Ερευνών (ΙΓΜΕ), το οποίο διέθεσε το απαραίτητο χαρτογραφικό και αεροφωτογραφικό υλικό, κατάλληλη όχημα (τζήν) με οδηγό για τη μετακίνηση στο χώρο, και συμμετέχει με τη συνεργασία των γεωλόγων Δ. Μηνόβη και Χ. Γεωργίου. Ευχαριστούμε θερμά την κεντρική διεύθυνση του ΙΓΜΕ καθώς και τον προστάτευμένο με το πρωτότυπο του παραρτήματος Ξάνθης. Στην ομάδα συμμετείχε επίσης η Κ. Τρανταλίδης, αρχαιοπαιδιόλογος, και η Ι. Αναγνωστής, μεταπτυχιακή φοιτήτρια του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Τα όλα τις δευκαλούσες κατά τη διάρκεια της έρευνας ευχαριστούμε τους προέδρους των κορυφαίων Ποικίλης, Καλλιθέας, Αγλαδούσσας, Καταβύρη και Βάρη. Το υπόλοιπο περιοριστικό παραδόθηκε και φύλασσεται στο Μουσείο Φιλίππων.
2. Οι αναρριχητές που ακολούθων οφελούνται στον Άντρα Μαραθώνα.
3. Η γεωμορφολογική μελέτη του χώρου άρχισε το 1990 από τον Χ. Γεωργίου.
4. Η μελέτη του έγινε από την Κ. Τρανταλίδη.

The Investigation Program of Palaeolithic Habitation in Eastern Macedonia

Georgia Kourtessi-Philippakis

The careful observation of the map of Palaeolithic Greece, as it was formed in the late 1980's, led us to acknowledge that the Northern Greek region, from the feet of Pindos mountain to Evros river, was a *terra incognita*, although indications of Palaeolithic habitation in this region as well as in the neighboring countries existed.

Thus, the realization of a project was decided which would investigate the Palaeolithic habitation in Eastern Macedonia, an area which, in spite of the wealth of findings from the Neolithic and Bronze Age, had not yet supplied evidence for human presence in the Palaeolithic period.

The first results of the project were positive, although not sufficient for drawing a thorough picture of this habitation. Such a picture can only be completed through the continuation of research and the detailed study of the relevant archaeological material.

Βιβλιογραφία

- Βαθύλεκη Ε. 1981. "Μελέτη των επιφανειών διάμρισης καρστικών πογκράδων και περιπλανώνδων μορφών του όρους Μενούκια στην Ανατολική Μακεδονία από γεωμορφολογικής και μορφογενετικής πλευράς". Διδ. διατρ. Θεοφανόπουλος Ιωάννης. S. Tchoucharova. "Le paléolithique supérieur de Tchouchoura dans les monts Rhodopes, Bulgarie". *L'Anthropologie*, 91:1, 241-254.
- Κουρτέζη-Φιλιππάκη, Γ. "Η ανθρωπίτη παρούσα στην Ανατολική Μακεδονία πριν από την Νεολιθική εποχή". In *H. Prostotyposia sti tis Makedonias*. Η Νεολιθική εποχή στη Μακεδονία. Αθήνα 1982. Έκδ. Καρδαμίτσα, σσ. 36-47.
- Κουρτέζη-Φιλιππάκη, Γ. με τη συμβολή Ι. Αναγνωστού. Λ. Δημόδη. Νέα προϊστορικά ευρήματα στην περιοχή της Δράμας. Η Δράμα και η περιοχή της Ιστορία και Πολιτούματος Δράμας 1992. Δημόσια έκδοση της Δημοτικής Επιτροπής Δράμας, με τη συμβολή Χ. Γεωργίου. Λ. Δημόδη. Κ. Τρανταλίδη. "Η διερεύνηση της παλαιολιθικής κατοικίσης στην Ανατολική Μακεδονία". Προκατατηκτική έκθεση 1989-90. Το Αρχαιολογικό έργο στην Μακεδονία και την Ελλάδα. 4 Θεσσαλονίκη 1993. σσ. 553-559.
- Wijmstra T.A. 1969. "Palynology of the first 30 metres of a 120 m deep section in Northern Greece". *Acta Botanica Neerlantica*, 18-4, σσ. 511-527.
- Περισσόροπη Κ. Μητρόπουλος Δ. 1989. "Τελευταία εξέλιξη της υποδομής αρχαιοτήτων Κερδύλιου Λαζαρέου-Πλειστοκανού οπαλού". Αθήνα. ΙΓΜΕ.